

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1857

IV. Der Probst von Ratzeburg bekundet, daß in der Streitsache der Städte Berlin und Cöln mit dem Pfarrer zu Eberswalde eine Appellation eingelegt sei, am 4. Mai 1327.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54734)

IV. Der Probst von Raseburg bekundet, daß in der Streitsache der Städte Berlin und Cöln mit dem Pfarrer Heinrich zu Eberswalde eine Appellation eingelegt sei, am 4. Mai 1327.

Venerabili in Christo patri et Dno. domino Marquardo, Raceburgensis ecclesie episcopo, judici a sede apostolica delegato, Echardus, prepositus ejusdem Raceburgensis ecclesie, judex subdelegatus in causa, que inter partes infra scriptas vertitur ab eodem Dno. Raceburgensi Episcopo, reuerentiam in omnibus et honorem. Noueritis quod Iacobus dictus Iuuenis, excusator seu procurator Consulum Berlyn et Colne opidorum, quandam appellationem in scriptis interpoluit in hec verba: In nomine Domini amen. Cum ego Iacobus, dictus Iuuenis, excusator seu procurator Consulam Berlyn et Colne opidorum, ac ceterorum ipsorum litis Consortium coram vobis honorabili viro Dno. Echardo, preposito ecclesie Raceburgensis, qui vos dicitis iudicem delegatum a venerabili patre Dno. Marquardo Episcopo ecclesie ejusdem iudice una cum collegis suis puta Verdenfis et Caminenfis ecclesiarum episcopis a sede apostolica delegato, quasdam exceptiones proposuimus, docens rescriptum per Dn. Henricum, plebanum in Euerswolde, ac fratrem suum Albertum Adelloldi impetratum subreptitum et per falsam suggestionem obtentum, ex eo, quod tales expresserant quas si substituissent, rescriptum in tanta gratia seu forma minime habuissent. Finxerant enim se emulos Lodewici, Ducis Bawarie, quem Regem ponunt, ac Lodewici ipsius primogeniti Marchionis Brandeborgensis, cum essent vasalli ejusdem Marchionis fidelissimi, per honorum suorum infeodationem homagium ac juramenti fidelitatis prestationem, muneris oblationem contra preceptum seu sententiam Dni. Pape Iohannis XXII., prout in Exceptionibus exstitit declaratum, simulantes se Gelfos, cum essent Gebbelini fideles romane ecclesie, cum essent rebelles mandatis apostolicis ut premittitur. Item quod iidem impetrantes propter causas prenarratas essent et tempore impetrationis fuissent majoris excusationis vinculo constricti per sententiam sanctissimi patris Dni. Iohannis Pape predicti et propter hoc rescriptum ipso jure nullum, prout me obtuli et semper me offero in loco congruo legitime probaturum. Item et alia exceptio, videlicet quod quanquam aliqua subdelegatio per Reuerendum Dn. Episcopum Raceburgensem prenotatum in vos, siqua dici posset, fuisset transfusa, edictum citationis, quo dominos meos ad presentiam vestram euocari feceritis emisistis, astruens ex hoc, et si exceptiones premissae cessarent, sicut jure non cessant, me non debere compelli citatione, que in negotiis quantumcunque de plano decidendis non excluditur procederet ad alios actus, qui iudicalem indaginem respiciunt subeundum, quemadmodum in instrumento citationis vestro sigillo roborato apertius comprobatur, quod honorabilibus viris preposito sanctimonialium in Wredelände et in Landesberg ac in Blomenberge ecclesiarum parochialium rectoribus destinatis. Item et aliam exceptionem de loco minus tuto precipue, cum locus in Lubeke sit Dominis meis sepe dictis ad litigandum et iudicium subeundum nimis oportunus, tum propter potentiam aduersariorum, cum ipsorum ibidem major pars resideat amicorum, qui ipsorum sunt capitales inimici, quorum potentiam et insidias merito abhorrescunt, tum quod propter publicas principum guerras et viarum discrimina non possunt in loco premissis secure comparere, tum quia causa sit grauis, ita intricata et inuoluta, quod merito exigat presentiam principalium partium, nec posset per procuratorem ullatenus expediri. Verum licet has exceptiones proposuerim ac petierim ipsas tanquam legitimas et pertinentes admitti, et terminum ad probandum easdem assignari, vos tum perperam et inique per vestram interlocutoriam pronuntiaatis, ipsas non esse admit-

tendas, quam vestram interlocutoriam dico nullam, et si qua sit vel videri possit, ab ipsa et ab omni grauamine, quod ex ea mihi et sepe dictis dominis meis futurum est ad reuerendum Dn. patrem Marquardum, Episcopum Razeburgensem, iudicem ut premititur a sede apostolica delegatum, qui sibi reuocationem cause dum placet reseruauit, in hiis scriptis prouoco et appello et apostolos instantanter instantius et instantissime peto, postulans ipsos mihi dari, subijciens me Dominosque meos sepe tactos omnesque nobis adherentes seu adherere volentes protectioni Dni. Episcopi supradicti, protestans, quod hanc appellationem intendo innouare et renouare, quotiens fuerit oportunum. Non adstringens me ad omnia supradicta probanda, sed solum ea que ad legitimationem mee appellationis sufficere videbuntur. Interposita est hec appellatio in Lubeke anno Dni. M^o. CCC^o. XXVII°., in vigilia palmarum apud acta viva voce, presentibus Dominis et magistris Henrico Goldoghen, Iohanne Bulen, Ditmaro Schulup, Canonicis ecclesie Lubicensis, Magistro Iohanne Stripederoch et aliis quam plurimis fidedignis.

Ego vero attendens dicte appellationis causas fore minus legitimas et eidem appellationi non detuli nec duxi aliquatenus deferendum, loco apostolorum refutatoriorum eidem Iacobo procuratori Consulum et Berlin et Colne predictorum opidorum prefens scriptum tradidi mei sigilli munimine roboratum. Actum et Datum Lubeke, anno domini M^o. CCC^o. XXVII°., sequenti die post inuentionem sancte crucis, presentibus discretis viris Iohanne dicto Dux, sacerdote, ac Iohanne dicto Stripederoch, clerico, ac Dno. Hermanno Klendinst, et Alberto de Molendino, consulibus in Lubeke, ac aliis pluribus fidedignis testibus ad premissa vocatis et rogatis.

Am Ende der Urkunde ist nachstehender Schein des Bischofs von Razeburg angeheftet:

Nos Marquardus, dei gratia Episcopus Razeburgensis, recognoscimus nos literas huic cedule nostre annexas cum sigillo honorabilis viri Echardi, prepositi Razeburgensis, recepisse fideliter sigillatas. Datum Sconenberghe, anno domini M^o. CCC^o. XXVII°., feria sexta post diem decollationis B. Iohannis Baptiste sub nostro secreto.

Original im Geh. Staats-Archive. — Gercken's Cod. III, 372.

V. Markgraf Ludwig stiftet zum Gedächtniß des Grafen Heinrich von Schwarzburg einen Altar in der Marienkirche zu Berlin, am 25. November 1334.

Anno MCCCXXXIV. (die beate Catharine in ciuitate Templin). In nomine domini amen, Cum iustitia sit mater et gubernatrix omnium aliarum virtutum tribuens vn̄cuique quod suum est, deo videlicet, sibi et proximo, Deo ut ipsum colat, Sibi vt honeste vivat, Proximo vt ipsum non ledat. Qui vero deum non colit, honeste non vivit, proximum ledit, janua eterne beatitudinis sibi claudit, et Brauium felicitatis perpetue non attingit. Nos itaque Ludovicus, dei gratia etc., deuoto corde considerantes vestigia sequi iusticie et ea, que cultum diuinum respiciunt, augmentare, publice recognoscimus in hiis scriptis et ad vn̄uerforum notitiam cupimus deuenire, quod de maturo consilio nostrorum fidelium, consensu etiam serenissimi domini, domini Ludouici, Romanorum Imperatoris, ad hoc plenius accedente, ad laudem et honorem beatarum virginum katherine et margarete et in perpetuam memoriam et animarum remedium omnium marchionum Brandenburgensium predecessorum nostrorum et nobilis viri Heinrichi, comitis de Schwarzburg,